

ผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*

THE EFFECTS OF ACTIVE LEARNING COMBINED WITH ELECTRONIC STORYBOOKS ON THE DEVELOPMENT OF ENGLISH LISTENING SKILLS OF GRADE 7 STUDENTS

อรปรียา นุชบุรณ์¹ และ สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์²

Onpriya Nuchaboon¹ and Suneeta Kositchaivat²

¹⁻²หลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

¹⁻²Education Program (English language Teaching) Department of Curriculum and Instruction, Graduate School, Silpakorn University, Thailand

Corresponding Author's Email: dangerousmoji@gmail.com

วันที่รับบทความ : 22 มิถุนายน 2569; วันที่แก้ไขบทความ 1 กรกฎาคม 2569; วันที่ตอบรับบทความ : 3 กรกฎาคม 2569

Received 22 June 2026; Revised 1 July 2026; Accepted 3 July 2026

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 12 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

Citation:

* อรปรียา นุชบุรณ์ และ สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์. (2569). ผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 4(5), 1971-1985.

Onpriya Nuchaboon and Suneeta Kositchaivat. (2026). The Effects Of Active Learning Combined With Electronic Storybooks On The Development Of English Listening Skills Of Grade 7 Students.

Modern Academic Development and Promotion Journal, 4(5), 1971-1985.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยนักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ ด้านการประเมินผล ด้านสื่อการสอนและด้านประโยชน์ และด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้, นิทานอิเล็กทรอนิกส์, ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

Abstract

The purpose of this study were 1) to compare the English listening skills of Grade 7 students before and after receiving active learning combined with electronic storybooks. 2) to study the students' satisfaction after receiving active learning combined with electronic storybooks. The research employed a mixed-methods design, specifically an embedded design, and used a one-group pretest–posttest experimental design. The sample consisted of 34 Grade 7 students. Research instruments included 12 active learning lesson plans with electronic storybooks, an English listening skills test, and a student satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, and paired-sample t-test.

The students' English listening skills after receiving active learning combined with electronic storybooks were significantly higher than before. Moreover, students' overall satisfaction with this learning approach was at a high level.

Keywords: Learning management, Electronic storybooks, English listening skills

บทนำ

ปัจจุบันทั่วทั้งโลกถูกเชื่อมโยงเข้าหากันในลักษณะของโลกที่ไร้ซึ่งพรมแดน การไหลเวียนของข้อมูล วัฒนธรรม และภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกันเกิดขึ้นอย่างเสรี โดยภาษาอังกฤษมักจะถูกหยิบยกขึ้นมาใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระดับโลกอยู่บ่อยครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารทางไกลผ่านโลกออนไลน์ หรือการติดต่อที่เป็นทางการอย่างการทำธุรกิจระหว่างประเทศ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักของประชากรกว่า 360 ล้านคน อีกทั้งยังเป็นภาษาที่สองของประชากรกว่า 750 ล้านคนทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังถือเป็นภาษาทางการของ 61 ประเทศ และเป็นภาษาหลักในหลายรัฐทั่วโลก จึงถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรในประเทศต่างๆ ทั้งในส่วนของกาฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประชากรโลก การเรียนรู้ในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องผลักดันให้นักเรียนสามารถปรับตัว และพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของตนเองเพื่อก้าวขึ้นเป็นพลเมืองโลกที่มีคุณภาพ นอกจากนี้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษยังเป็นทักษะที่ถูกสนับสนุนอย่างมากจากรัฐบาลไทย โดยถูกจัดให้เป็นวิชาบังคับในการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565 กำหนดนโยบาย โดยแบ่งออกเป็น 12 นโยบาย โดยข้อที่ 7 ของนโยบายได้กล่าวสนับสนุนให้นำกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (NQF) มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายในการผลิตและพัฒนากำลังคนให้ตรงต่อความต้องการของตลาดแรงงานเมื่อจบการศึกษา เมื่อสำรวจจากผลลัพธ์ที่คาดหวังของกรอบคุณวุฒิด้านความรู้หลายข้อบ่งชี้ให้เห็นถึงความคาดหวังทางทักษะภาษาอังกฤษของผู้ที่จะจบการศึกษา เช่น ผู้ที่จบการศึกษาต้องมีความรู้ทางทฤษฎี และเทคนิคที่ครอบคลุมขอบเขตของงานอาชีพ และ ความรู้ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารในระดับที่เชื่อมโยงกับการทำงาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 6 ข้อ โดยข้อที่ 1 ชี้ให้เห็นว่ากระทรวงมีความต้องการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล โดยอ้างอิงจาก The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ให้เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย และข้อที่ 2 ชี้ให้เห็นว่ากระทรวงต้องการเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของ

การเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสาร(communicative language teaching: CLT) ปรับจากการเน้นไวยากรณ์เป็นเน้นการสื่อสารเริ่มจากการฟัง พูด อ่าน เขียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) จากกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ทักษะการฟังนั้นเกิดขึ้นก่อนการพูด การอ่านและการเขียน โดยทักษะการฟังเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หลายคนจึงเข้าใจว่าทักษะการฟังนั้น ไม่จำเป็นต้องฝึกฝน แต่แท้จริงแล้วทักษะการฟังแตกต่างจากการได้ยิน การเสริมสร้างสมรรถนะทางทักษะการฟังภาษาอังกฤษตั้งแต่วัยเยาว์จะช่วยให้ นักเรียนสามารถสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาตนเองและแข่งขันกับต่างประเทศได้ การเรียนภาษาโดยเริ่มเรียนรู้จากทักษะการฟังก่อนจึงถือว่าเป็นการวางรากฐานด้านภาษาของนักเรียนให้เกิดความแข็งแกร่ง เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ทักษะการพูด อ่าน และเขียนต่อไป คมสันต์ ชโนศวรรย์ (2551) กล่าวว่า นิทานอิเล็กทรอนิกส์เป็นการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศกับเนื้อหาที่น่าสนใจเข้าด้วยกัน เกิดรูปแบบใหม่ในการบริโภคข้อมูล ช่วยให้เกิดความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล และค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัย นิทานอิเล็กทรอนิกส์ได้ถูกคิดค้นและพัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ส่งผลโดยตรงต่อการศึกษาทำให้นิทานอิเล็กทรอนิกส์เข้ามามีบทบาทมากขึ้น ไพฑูรย์ ศรีฟ้า (2551) กล่าวว่า นิทานอิเล็กทรอนิกส์สามารถแทรกข้อความ ภาพ จัดหน้าหนังสือได้ตามความต้องการของผู้ผลิต และที่พิเศษกว่านั้นคือ นิทานอิเล็กทรอนิกส์สามารถสร้างจุดเชื่อมโยงเอกสาร (Hyperlink) ไปยังเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกได้ และสามารถแทรกเสียง ภาพเคลื่อนไหวต่างๆ ลงไปได้ อาวचना สินวณิชกุล (2552) กล่าวว่า นิทานอิเล็กทรอนิกส์หมายถึง เรื่องราวที่สื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบไฮเปอร์เท็กซ์และไฮเปอร์มีเดียผ่านมัลติมีเดียชนิดอื่น ๆ ที่สามารถเชื่อมโยงหรือถ่ายโอนข้อมูลได้ จัดข้อมูลได้จำนวนมากในรูปแบบดิจิทัล ภาพแอนิเมชัน วิดีโอ ภาพเคลื่อนไหวนักเรียนสามารถดูผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพาอื่น ๆ ได้ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องปาล์ม เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาทางอิเล็กทรอนิกส์ และมัลติมีเดียที่เป็นแผ่นจานข้อมูลเสียง เป็นต้น โดยนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ตามที่นักเรียนต้องการ พิรุณโปรย สำโรงทอง (2554) กล่าวว่า นิทานอิเล็กทรอนิกส์เป็นการนำเสนอเรื่องที่บรรจุด้วยเนื้อหาที่เป็นภาพ เสียงกราฟิกและสื่อประสมต่าง ๆ ให้อยู่ในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถดูบนเครื่องคอมพิวเตอร์สามารถดาวน์โหลดได้จากอินเทอร์เน็ต และส่งต่อไปยังผู้อื่นได้ทางอิเล็กทรอนิกส์และสามารถเชื่อมโยงไปยังผู้อื่นได้ทันทีที่ผ่านระบบออนไลน์ จิราภรณ์ วิญญูกุล (จิราภรณ์ วิญญูกุล, 2558) กล่าวว่า นิทานอิเล็กทรอนิกส์ เป็นวิธีการนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจด้วยระบบแสง สี เสียง ในรูปแบบ

อิเล็กทรอนิกส์ที่มีความแปลกใหม่ น่าสนใจโดยนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา มีความสนใจและสนุกสนานในการเรียนรู้ นุชลี จันทรงษ์ (2566) กล่าวว่า นิทานอิเล็กทรอนิกส์เป็นการนำเสนอเนื้อเรื่องประกอบภาพ เสียง กราฟิก มีความน่าสนใจ สามารถดูบนคอมพิวเตอร์ผ่านอินเทอร์เน็ตได้ เนื้อหาที่จะนำเสนอมีความน่าสนใจมีความเหมาะสมในการศึกษาได้ทุกสถานที่ทุกเวลา

จากข้อเท็จจริงของนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาแนวทางในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และประสบผลสำเร็จในการพัฒนานักเรียน เป็นข้อมูลที่ผ่านการพิสูจน์และทดลองใช้มาได้ผลเชิงประจักษ์ ด้วยเหตุผลดังกล่าวประกอบกับประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนร้อยละ 80 ไม่สามารถฟังภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้ นักเรียนสามารถพูดและฟังได้ในระดับคำศัพท์เป็นคำและประโยคสั้น ๆ เท่านั้น อีกทั้งโรงเรียนยังไม่มีเจ้าของภาษาสอนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน ทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา จึงทำให้ไม่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น ส่งผลต่อความคุ้นเคยในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ นอกจากนี้สื่อที่ใช้ในการฝึกทักษะการฟังส่วนใหญ่เป็นไฟล์บันทึกเสียงของเจ้าของภาษาเท่านั้น ซึ่งมีผลต่อแรงจูงใจในการบรรลุเป้าหมายของการฟังและขาดทักษะการใช้ภาษาในบริบทจริงในชีวิตประจำวัน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการใช้การเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านการฟังภาษาอังกฤษ และส่งเสริมความสามารถทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ สูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับมาก

การทบทวนวรรณกรรม

จากสื่อการสอนที่มีความทันสมัยและน่าสนใจแล้ว กิจกรรมที่จัดขึ้นภายในห้องเรียนก็มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน งานวิจัยที่ได้ศึกษาทั้งหมดล้วนมีการใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เช่น การตอบคำถามในชั้นเรียน การทำงานกลุ่ม การนำเสนอ และการอภิปรายภายในห้องเรียน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สามารถกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ยังช่วยให้ นักเรียนรู้สึกมีส่วนร่วม กับบทเรียนมากยิ่งขึ้น นักเรียนสามารถเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน เข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และสามารถพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นอีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นิทานอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการฟังและสามารถเรียนรู้และเข้าใจสื่อสารได้ดีขึ้น เข้าใจเนื้อเรื่อง จำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น เนื้อหาที่มีความหลากหลายน่าสนใจช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น เนื่องจากสื่อดังกล่าวดึงดูดความสนใจนักเรียนมาก และสามารถสร้างความสนใจแก่นักเรียน นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟังซ้ำได้ตลอดเวลาที่ต้องการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการนำ นิทานอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มาใช้ในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยในระดับต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 132 คน จำนวน 4 ห้องเรียน คือ ม.1/1 – 1/4

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้ห้อง ม.1/1 มีจำนวนนักเรียน 34 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ศึกษาในการทำวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ ผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

2. ความพึงพอใจนักเรียนที่มีต่อผลของการใช้การเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผลของการใช้การเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โดยสัปดาห์แรกใช้เวลาในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) 1 คาบ จำนวนเวลา 1 ชั่วโมง ด้วยการสอบ listening test และทดลองใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแผนการสอนจำนวน 12 แผน แผนละ 1 คาบ โดยเริ่มตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2 จนถึงสัปดาห์ที่ 6 มีการวัดผลหลังจากใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกโดยนักเรียนจะถูกวัดผลด้วยการสอบฟัง นำเสนอ ด้วยการสอบแบบ listening test ซึ่งเป็นการสอบ (posttest) รวมทั้งสิ้น 12 คาบ แบบทดสอบก่อนเรียน 1 คาบ และแบบทดสอบหลังเรียนอีก 1 คาบ รวมทั้งสิ้น 14 คาบ อีกทั้งในสัปดาห์สุดท้าย นักเรียนจะได้ทำแบบทดสอบความพึงพอใจ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองวิจัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2568 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2569

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยเครื่องมือจำนวน 3 ชุด ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 6 เรื่อง 12 แผนการสอน ซึ่งนำมาจากกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกของ O'neal (2005)
2. แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยการใช้การเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 1 ฉบับ ใช้ในการทดสอบนักเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งวัตถุประสงค์ในการทดสอบเพื่อวัดทักษะทางการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้การเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์
3. แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลของการใช้การเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงรุก ด้วยการทดสอบค่า t แบบจับคู่

(n =34)

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	SD	t	df	Sig
ก่อนการทดลอง	34	30	15.09	2.35	46.833*	33	.000
หลังการทดลอง	34	30	23.40	2.12			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้ขั้นตอนอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงรุก ด้วยการทดสอบค่า t แบบจับคู่ ($n=34$) ปรากฏดังนี้ คะแนนเฉลี่ยของทักษะการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยขั้นตอนอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงรุก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 15.09$ S.D. = 2.35 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยขั้นตอนอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงรุก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 23.40$ S.D. = 2.12 ผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย มีค่าเท่ากับ 8.32 จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ T-test dependent ผลการแจกแจง t มีค่าเท่ากับ 46.833 ($p<0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าทักษะการฟังภาษาอังกฤษ หลังเรียน โดยใช้ขั้นตอนอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนโดยขั้นตอนอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงรุก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานวิจัยข้อที่ 1

ตารางที่ 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) จากการวิเคราะห์ ความพึงพอใจ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ขั้นตอนอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ เชิงรุก ในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ประเด็น	รายการ	ระดับความพึงพอใจ			ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล	
1. ด้าน กระบวนการจัดการเรียนรู้	1. กิจกรรมกระตุ้นให้อยากเรียนรู่มากขึ้น	4.12	0.64	มาก	2
	2. กิจกรรมช่วยให้นักเรียนสนุกสนานกับบทเรียน	4.18	0.67	มาก	1
	3. กิจกรรมช่วยสร้างความมั่นใจในการฟังภาษาอังกฤษ	4.06	0.60	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้		4.12	0.04	มาก	5
2. ด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้	1. การนำเสนอเนื้อหา การจัดการเรียนรู้น่าสนใจ	4.12	0.64	มาก	2
	2. เนื้อหาที่น่าสนใจมีความทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน	4.09	0.74	มาก	3
	3. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมไม่ยากเกินไป	4.32	0.59	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้		4.18	0.24	มาก	4

ประเด็น	รายการ	ระดับความพึงพอใจ			ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล	
3. ด้านสื่อการสอน	1. สื่อการสอนมีความทันสมัย	4.38	0.60	มาก	1
	2. สื่อประกอบการสอนมีความน่าสนใจ	4.21	0.64	มาก	2
	3. การใช้สื่อในกิจกรรมการสอนที่มีความหลากหลาย	4.12	0.64	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวมด้านสื่อการสอน		4.24	0.21	มาก	2
4. ด้านการประเมินผล	1. แบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	4.53	0.56	มากที่สุด	1
	2. แบบทดสอบความสามารถในการพึ่งท่อนทักษะการฟังได้	4.26	0.57	มาก	2
	3. แบบประเมินทักษะ การฟังของนักเรียนมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	4.21	0.54	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการประเมินผล		4.33	0.20	มาก	1
5. ด้านประโยชน์	1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้	4.21	0.54	มาก	2
	2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์ส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	4.32	0.53	มาก	1
	3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์ส่งเสริมความมั่นใจในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.18	0.46	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวมด้านประโยชน์		4.24	0.19	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม		4.22	0.20	มาก	

จากตารางที่ 2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงรุกในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ในภาพรวมพบว่า $\bar{X} = 4.22$ S.D. = 0.20 โดยผลของการประเมินความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านการประเมินผล มีความพึงพอใจสูงที่สุด อยู่ที่ $\bar{X} = 4.33$ S.D. = 0.20 รองลงมาคือ ด้านสื่อการสอนและด้านประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน โดย ค่าเฉลี่ยของด้านสื่อการสอนอยู่ที่ $\bar{X} = 4.24$ S.D. = 0.21 และในด้านประโยชน์ อยู่ที่ $\bar{X} = 4.24$ S.D. = 0.19 และในด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีค่า $\bar{X} = 4.18$ S.D. = 0.24 และด้าน

กระบวนการจัดการเรียนรู้ มีค่า $\bar{X}$ 4.12 S.D. = 0.04 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับ 3 ข้อ ดังนี้ ด้านการประเมินผล ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา โดยค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ = 4.53 S.D. = 0.56 รองลงมา คือ ด้านสื่อการสอน คือ สื่อการสอนมีความทันสมัย โดยค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ = 4.38 S.D. = 0.60 และด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ คือ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ไม่ยากเกินไป มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ = 4.32 S.D. = 0.59 มีค่าเท่ากับด้านประโยชน์ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์ส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ = 4.32 S.D. = 0.53 ตามลำดับ

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงรุกในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ สามารถสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.06 - 4.53 และเมื่อวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนได้ให้เหตุผล และแสดงความคิดเห็นต่อการใช้นิทานอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้เชิงรุกในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ในรายการต่าง ๆ ได้ ดังนี้ ในด้านการจัดกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกิจกรรมที่นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการฟัง พบว่า ด้านการประเมินผล มีความพึงพอใจในระดับมาก เพราะมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนสอดคล้องกับเนื้อหา มีการประเมินที่ชัดเจนเกี่ยวข้องกับทักษะการฟัง นักเรียนมีความรู้สึกว่าการเรียนกับการประเมินเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รองลงมาคือ ด้านสื่อการสอนและด้านประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน โดย ค่าเฉลี่ยของด้านสื่อการสอนอยู่ในระดับมาก เพราะนักเรียนมีความรู้สึกว่าการนำสื่อการสอนมาใช้ในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายมีความทันสมัยและนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการพัฒนาสื่อการสอนให้นักศึกษาเรียนรู้มากขึ้น และด้านเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเนื้อหาที่น่าสนใจไม่ยากจนเกินไป ที่สำคัญคือเป็นเนื้อหาที่เหมาะสมเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีมีค่าในระดับมาก นักเรียนมีความคิดเห็นว่าครูนำกิจกรรมที่น่าสนใจมานำเสนอในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ทำให้นักเรียนอยากเรียนและสนุกสนานกับการเรียนมากขึ้น ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ทักษะการฟังของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนิทานอิเล็กทรอนิกส์มีทั้งภาพและเสียงที่ช่วยดึงดูดความสนใจ ประจวบกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมกลุ่ม การจัดเรียงเหตุการณ์ และการทดสอบการฟัง โดยผู้สอนคอยอำนวยความสะดวก ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สอดคล้องกับแนวคิดของ Bonwell and Eison (1991), Auster and Wylie (2006) ที่ระบุว่าการใช้เทคโนโลยีร่วมกับการทำงานเป็นทีมในสถานการณ์จริงช่วยแก้ปัญหาการเรียนรู้ได้ดี รวมถึง Mayer (2004) และ Carr (2015) ที่ชี้ว่าการพูดคุยและตั้งคำถามช่วยปูพื้นฐานสู่การอภิปรายกลุ่ม สอดคล้องกับสุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2560) ที่เสนอว่ากลวิธีการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและการใช้เทคโนโลยีหรือเกมช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ร่วมกับเพื่อน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศของ หริศศักดิ์ พลตรี (2559), ปิยะฉัตร สุภาพคำ (2561), มณีรัตน์ กรรณิกา (2561) และสโรชา สิงห์รักษ (2565) ที่ต่างพบว่าการใช้บทเรียนเน้นภาระงาน แอปพลิเคชัน TikTok รายการโทรทัศน์ หรือกิจกรรมเป็นฐาน ส่งผลให้ทักษะและการทดสอบวัดผลการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ตลอดจนสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของ Tan (2020) และ Singh และ Smith (2020) ที่พบว่าสื่อดิจิทัลและนิทานอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้เชิงรุกช่วยเพิ่มความสนใจและพัฒนาทักษะการฟังได้ดียิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ Prince (2021) และ Foley และ Watson (2021) ที่ระบุว่าภาพและเสียงที่ชัดเจนประกอบกับการอภิปรายหลังการฟังช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความเข้าใจภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนพบว่า อยู่ในระดับมากในทุกด้าน โดยด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับช่วงวัย ไม่ยากเกินไป และนิทานมีความหลากหลาย กิจกรรมกลุ่มและเกมช่วยสร้างบรรยากาศผ่อนคลาย สนุกสนาน และเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษา ขณะที่ด้านสื่อการสอนมีความทันสมัย น่าสนใจ ช่วยกระตุ้นความกระตือรือร้นและแรงจูงใจในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับด้านการประเมินผลและประโยชน์ที่ได้รับช่วยส่งเสริมทักษะการฟังและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างยั่งยืน อีกทั้งการประเมินยังสอดคล้องกับเนื้อหาทำให้นักเรียนเกิดความ

มั่นใจ ซึ่งผลความพึงพอใจนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ หริศศักดิ์ พลตรี (2559) ที่พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนในระดับดี สอดคล้องกับ ปิยะฉัตร สุภาพคำ (2561) ที่พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนผ่านแอปพลิเคชัน TikTok ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.56) และสอดคล้องกับ มณีรัตน์ กรรณิกา (2561) รวมถึง ปรียานุช ทองเกลี้ยง (2562) ที่พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้รายการโทรทัศน์และแบบฝึกประกอบภาพยนตร์อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1. ผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ 1. ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับนิทานอิเล็กทรอนิกส์ ควรตรวจสอบอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ใช้ประกอบการเรียนรู้ให้มีความพร้อมเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาด เช่น คอมพิวเตอร์จอ ลำโพง สายไฟ ตัวเชื่อมอินเทอร์เน็ต เป็นต้น 2. ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนได้มีโอกาสนำภาษาอังกฤษเพื่อฝึกทักษะการฟังและนำไปใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ 3. ครูคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการคิดได้ด้วยตัวเอง คอยตรวจสอบความถูกต้อง และแนะนำช่วยเหลือนักเรียนตลอดการทำกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 1. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเลือกใช้รูปแบบของกิจกรรมด้านอื่น ๆ ที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาและต่อยอด อีกทั้งควรนำไปปรับใช้กับทักษะในด้านการพูด การอ่าน และการเขียนตลอดจนนำไปปรับใช้ กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ อีกด้วย 2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่หรือแพลตฟอร์มดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้ เพื่อดึงดูดความสนใจให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งให้เป็นไปตามยุคสมัยของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

เอกสารอ้างอิง

- ปริญญช ทองเกลี้ยง. (2562). ผลการใช้แบบฝึกประกอบภาพยนตร์ที่มีต่อทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปิยะฉัตร สุภาพคำ. (2561). การพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีการเชื่อมโยงผ่านแอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มนิรัตน์ กรรณิกา. (2561). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สโรชา สิงห์รักษ. (2565). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 23(2), 45-58.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์. (2560). *ครูยุคใหม่กับการจัดการเรียนรู้สู่การศึกษา 4.0*. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินติง.
- หริศศักดิ์ พลตรี. (2559). ผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Auster, E. R., & Wylie, K. K. (2006). Creating active learning in the classroom: A systematic approach. *Journal of Management Education*, 30(2), 333–353. <https://doi.org/10.1177/1052562905283346>
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). *Active learning: Creating excitement in the classroom (ASHE-ERIC Higher Education Report No. 1)*. George Washington University.
- Carr, R. (2015). The power of discussion in collaborative learning environments. *Journal of Educational Technology*, 42(3), 112–125.
- Foley, M., & Watson, L. (2021). Enhancing listening comprehension through post-listening discussions and questioning. *ELT Journal*, 75(2), 143–152. <https://doi.org/10.1093/elt/ccaa089>

- Mayer, R. E. (2004). Should there be a three-strikes rule against pure discovery learning?. *American Psychologist*, 59(1), 14–19. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.59.1.14>
- Prince, J. (2021). The impact of digital e-storybooks on young learners' English listening skills. *Language Learning & Technology*, 25(1), 88–104.
- Singh, J., & Smith, K. (2020). Digital media and language acquisition: Creating engaging environments for listening. *Computers & Education*, 154, 103–115. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2020.103912>
- Tan, L. (2020). Active learning paired with e-storybooks: Boosting engagement and listening comprehension in EFL classrooms. *System*, 91, 102–116. <https://doi.org/10.1016/j.system.2020.102245>